

Sári, olyan erőben van, hogy kifutna még Sáfá-
jerországra is.

— No jó, jó, de azért ne feledkezzék el Sáfá-
fány ur a tizenkét legényről... Elsőnek fut
vele a Csányi gyerek. Dongás valaki az, az eb-
adtal Aztán a két Rutner! Aztán a kis Kutor!
Kutor pláne diákléle is Kaposba, tavaly érdem-
bronzot is nyert. Aztán jön még a hét futó, az
tizenegy az előbbi négygel együtt s a végén lesz
Pál Feri. A cigány kovácslegény. Hallja, szor-
széd?

Sáfrány ur megdöbben. Ezt még nem hallotta.
Ha így áll a helyzet, akkor befutotték neked, sze-
gény kengyeles! Már pedig azt elviselni, hogy ez
a szűkmarku gyalázatos keblű Santa Bükk, akit
egy mar a fősvénység, hogy meginná az aljano-
rát is, ha ingyen jutna hozzá, hogy ez ne jizes-
sen, azt már nem lehet! Ennek adózni kell! Akármilyen
történik is, a tizfilléres nem maradhat a bőribe!
Nem a!

Háromnegyed tizenkettőt kalapált az após-
barang a barátok tornyában, amikor, mint egy
idegen látomány, megjelent a kengyelfutó. Térdig
érő, szűk kék nadrágot, piros trikót viselt, összes
haja a vállát verdeste. Bokáin most is ott csil-
logott egy-egy kis kakasszárny, szimbolumaként
kenyerének. Óriási kalapját letette a tér közepére,
meghajolt a piac négy szejlete felé és sorban
kezdte futni a tizenkét legénnyel, akik fehér ga-
tyában, trikóban, meztelán várakoztak rá. So-
rány aszkéta arcából messze kibukott hajlott,
vékony orra, egyre nevezett nagy, sárga fogai
hézagosan sereglettek a beszédet spóroló szájban.
Újra meghajolt, ezúttal csak az előkelőségek felé,
majd felugrott kétszer, hihetetlen magasra, az-
tán roppant üvöltéssel kiszaladt a tér közepéről.
Kalapját most az utak csoportja elé tette, jelez-
ve, hogy onnét indul s a hatvan kör megállás-
 nélküli futása után itt fog megpihenni.

Dombi bíró ur ekkor nagyot kiáltott:

— A tisztelt kengyelfutó ur első partnere Csá-
nyi Gerzson.

Csányi Gerzson ottermett, szödelve, pirosan.
A kengyelfutó sovány, csontos teste magasba
nyúlt, mint a nyárfa.

A kis, tüdős Csányi-gyerek alig ért a válláig.
Dombi bíró ur most összeacsapta a tenyerét
és kiáltott:

— Möhét a futás!

Nekiiramodtak.

A kis Csányi úgy szedte a lábait, mintha bíka
kergette volna. A kengyelfutó déleceg tartással,
konok pontossággal ügetett mellette és szakadat-
lanul vigyorgott. Ha a versenytárs nekilendült,
a kengyelfutó — ugylátszik — kétszer-háromszor
belemártja póznahosszu két lábát a levegőbe és
egy szemernyi már meg is előzi. A negyedik
körnél felriadt a város.

— Gerzson, Gerzson! Ne hagyd a becsületet
Gerzson!

Gerzson nekilendült. Képe messzevörösödött,
fújt, fújt, köpött is itt-ott — Beke Tóni előtt bi-
zonyosan köpött, mert szerelmi rivalisa volt —
de hiába...

Az ötödik kör vége felé kitárt karokkal ro-
hant, de versenytársa megint csak beletaposott a
levegőbe és kerek négy méterrel hagyta el Ger-
zson.

Am a verseny második része már feledtette a
vereséget.

A nagyobbik Rutner ügetett a kengyeles
mellett. Ez a barna, híres lábu legény már rava-
szabb volt. Szép lassan indult. Aztán neki! Az-
tán újra lassan. Aztán megint hajrá s pár lépés-
rel le is hagyta a kakasszárnyas bokákat. De az

A német lektorátus nyelvtanfolyamai

II. FELEV

KEZDŐDIK HÉTFŐN, FEBRUAR 3-ÁN

Tanrend:

kezdőknek: hétfő, csütörtök 10-12 óra 8-10 óra

Tanárképző Főiskola fdsz. jobbra

közepeseknek: kedd, péntek 10-12 óra 8-10 óra

Tanárképző Főiskola fdsz. jobbra

haladóknak: hétfő, csütörtök 10-12 óra 8-10 óra

Leszámoló palotában II. em. VI.

tanterem.

Beiratások: a tanórákon

133

Beiratási díj 6.— Ft

Tandíj nincs!

Ertesítem az i. t. szállítató közönséget, hogy

M á v. H á z t ó l - H á z i g

szállítmányozási irodám Takaréktár-utca 8. szám alatt

MEGNYITOTTAM

oglalkozom a szállítványozás minden ágával. **Autorszállítás, költöztetés stb.** Előzékeny és pontos
kiszolgálás. — **Telefon: 30-26.**

317

Ott József Máv. Háztól-Házig szállító.

ötödik körben a kengyeles megint megtaposta a
levegőt és lehagyta a Rutner-futót...

Jöhet a harmadik!

Jött is...

A kisebbik Rutner. Nagyon-nagyon dühösen.
Három kör olyan sebesen szaladt be, hogy a
kengyelfutó alig tudta utolérni. Igaz, hogy a ne-
gyedik körnél kidőlt. Tehát egy kör nyert a ka-
kasszárnyas bokájú. Igen, viszont ott állott még
kilenc futó! Kilenc! Uristen, még kilencszer öt
kör kell körüllökhölni, hogy elvigye a pálmát s
a városka-lakók tizfilléreseit.

Es a végén ki kell futnia? Pál Ferivel, a
cigánypatkolóval. Az lesz még csak az ádáz kü-
delem!

A negyvenharmadik körnél, amelyet egy hos-
szú száraz bognárlegénnyel vitt a kengyelfutó,
kikiáltott a csemethidnál:

— Citromkát! Citromkát!

— Hol a Rák Mária? — heveskedett a jóindu-
latu gyógyszerész —, citromot a szerencsétlen-
jének, citromot!

Rák Mária, a piaci cukroskófa, aki emberemlé-
kezet óta ott csücsörgött páraplis sátrával és
csöppnyi sétatoltával a tér sarkán, ijedt rebbe-
néssel hozott citromot. De azért erről sem fele-
kezett meg:

— Nyőc fillér szentem. Nem fizeti?

A kengyelfutó hirtelen megállt, kettéharapta
a gyümölcsöt, a felét visszaadta, a másik felét a
szájába tette. És így válaszolt lihegve:

— Csak négy fillér édesanyám.

Dőrejes nevetés.

A vékonyszáru legény, aki most versenyzett
vele, hátranézett s látta, hogy a mutárványos le-
maradt. Azt hitte, valóban lemaradt. Kedvet ka-
pott erre és úgy kezdett vágtni, mintha tíz nyul
riadalma szállt volna belé. Am a kengyelfutó
ugrott kettőt, megrázta lompos fejét és utánaira-
modott. A negyedik körnél, éppen a kalapnál, a
versenyző után kifalladt.

Sem a kilencedik, sem a tizedik legény nem
álta az öt kör, sebességet. Pedig a szegény, hó-
rihorgas, pirostrikós, vándoratléta már kezdett
kidőlni. Cudarul megfuttatták a gyerekek. Feje
lehanyatlott, néha úgy látszott, előrebukik és el-
terül holtan. Iramlatában fújt, zihált, hörgött,
szeme pillája becsukódott, egyszer meg is botlott
és fantasztikusan hosszú karja a földet surolta.

Santa Bükk Mihály meglegyintette Sáfrány
esztergályos ur vállát.

— Tíz fillér? — kérdezte kajánul.

— No várjuk csak meg a végezetit!

Eljutottak a tizennegyedik versenyzőhöz. A
kengyelfutó lábai szinte usztak. Kalimpáltak.
Rossz volt nézni. De futott...

Mindenki sajnálta.

Még négy kör és sorra kerül a legveszedelme-
sebb ellenség, Pál Feri, a nyulfogú kovácslegény.
Blaszó urnál, cigánygyerek volt, az apja hozta
be a somogyzobi erdőből. Azon a napon patkol-
tatta hátsólovát Nöttig doktor ur. A paripa egy-
szerre megugrott. Nosza a kis cigánygyerek, us-
gye, a nyomába. El is fogta a lovat. Meg is hozta.

— Tudja mit vajda — mondta akkor a kovács,
a vén cigánynak —, iparost kell nevelni az ilyen
gyerekből.

Igy aztán ottmaradt.

— Mi a neve a pördénak — kérdezte a kovács,
amikor a vajda nagy sirással-rivással elbucsu-
zott a gyerektől.

— Hát, kecsit csokolom tekintetes majsztrám
uram, hát csak ugy Pál is, Feri is...

Igy lett aztán Pál Feri az inaskából.

III.

Pál Feri már készülődött a nagy kalap felé,
ahonnan majd indulnia kell, amikor egy öreg
cigány tört keresztül a tömegben. Egyenesen ki a
térre. Es keserves jajveszékeléssel futott Pál
Ferihez:

— Ide egy súp fiám! Haldoklik az édesanyád
a sobi erdőn, csókollak drága Ferencsem, gyere
a lelkit megmenteni!

A cigány kovácslegény hallva a grászhiert, rá
sem hederített a nevé kiabáló bírora. Az apjára
meredt s azzal usgye, vesd el magad, hihetetlen
sebességgel iramodott el keletnek.

No most mi lesz?

Senki se vennie jónéven, ha bárki betolakod-
nék a megugrott cigány helyébe.

Szétröppent a hír. Sáfrány esztergályos ur
felsőhajtott, nó, hála Isten... Aztán rásandított
Santa Bükk Mihályra. A cserepes viszont elsa-
padt. Sőt számolta: a tizenegyedikkel futja már a
kengyeles az utolsó kör. Ha nem akad még egy
jelentkező, akkor fizetheti ezidén is a drága tiz-
fillérest. Es... hogyan fog majd ez a Sáfrány
nevegni. A villogó ménkü vágjon abba a ci-
gányba, hogy éppen most viszi az ördög az any-
ját!

Egyszerre csak elveresedett. S ledobta a ka-
bátját. Csodálkozó moraj kísérte hirtelen mo-
dulatait.

— En futom a tucat végét! — kiáltotta s ami-
kor odaért a kengyeles, melléje ugrott. Rohanni
kezdett. A tömeg hangulata egyszeribe felváltó-
dott. Tapsolni kezdtek.

— Miska bácsi! A becsültért! Ne hagyja ma-
gát.

Nem is hagyta. Erei kékre dagadtak. Hiába.
Pedig futott, futott kegyetlenül.

A kengyeles nyert.

Santa Bükk Mihályt Kocsin kellett hazavinni.
Az igaz, hogy a tizfillérest senki sem kérte tőle.
De soha többé fel nem kelt az ágyból.

Meglátogatta végre Sáfrány ur is.

— Hát — kezdte Sáfrány bácsi és leült a be-
teg ágya mellé — szegény szomszéd, mi tagadás,
bár volt azért a futásért...

— Téved kegyed — nyögte konokul az öreg
cserepes —, mert a tizfilléres mégis megmarad...

Ezzel befordult a fal felé.

Azt mondják, ezek voltak az utolsó szavai.

Bélyegelt legjobban
nálam értékesítheti. **Bélyegkereskedés**
Fogadalmi templommal szemben
Telefon 39-03

**Tartós ondolálás,
hajfestés** legújabb eljárással
modern kozmetika
Heimnél
Takaréktár utca 8. szám.

Párisi Nagy Áruház Rt.
Szeged 'Csekonics és Kiss-utca sark

ELELMISZEREK:

Kvárgli 1 csomag	—22
Libamaj pástétom 1 doboz	—32
Ömlésztett sajt 1 doboz	—62
Mustár 40 dkg nettó (üvegbetét —20)	—68
Oroszhal 3 decis üveg (üvegbetét —13)	—92
Oroszhal 1 literes (üvegbetét —22)	P 1.66
Aszalt szilva negyed kg	—62
Mogyoróbél negyed kg	—87
Narancs 1 kg	—88
Mazsola fél kg	P 1.00
Mandarin 1 kg	P 1.18
Maróni 1 kg	P 1.18
Sütőpor vagy vanillin 3 levél	—24
Rizspótló fél kg	—44
Levestészta 2 tojásos negyed kg	—34
Kafelka kávépótlék negyed kg	—48
Tarhonya 2 tojásos fél kg	—80
Góliát vagy Gyöngyvirág kávépótlék fél kg	—98
Nápolyi vegres 12 drb	—24
Krémes csokoládé 12 drb	—24
Diapnás csokoládépalack 6 drb	—24
Cuba dessert 12 drb	—34